

KNIVSTAVÅR

Myren har vaknat ur sin långa isiga dröm,
och skogarnas lossade flöden stiga och svälla.
Det klingar som små klockor i Pinglaström.
Det porlar så vårligt i Kimba källa.

Valloxens murknade isar ränna och fly,
och strändernas gulnade vassar fejas unnan.
Noorsviken blänker så bländande blå och ny
och vattras lätt av en lekfull sunnan.

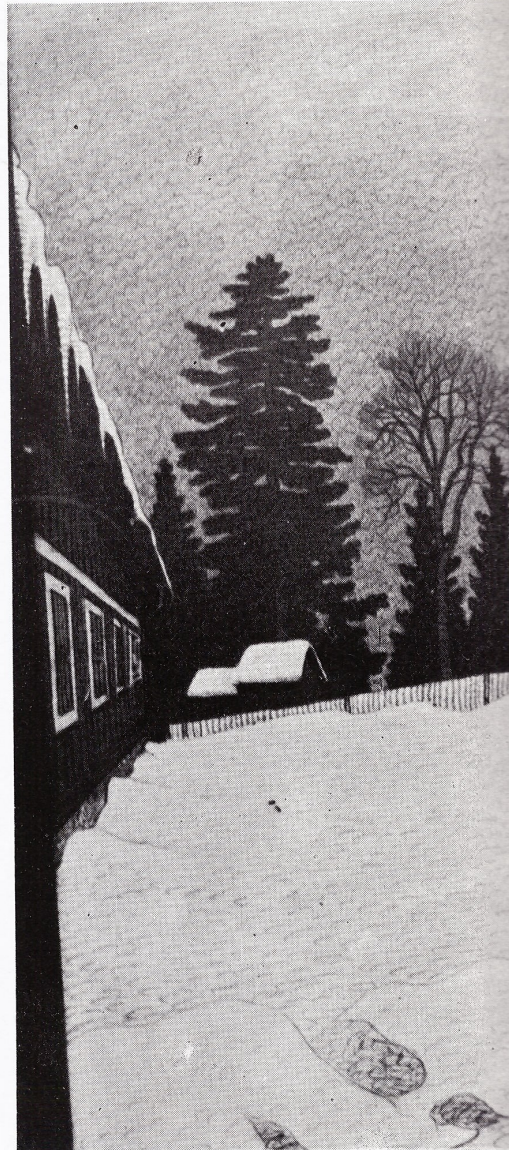
Skurar och solsken skifta samma dag,
och skogar och dungar glimma av droppande väta.
Hagarna eka av spettarnas virvelslag,
och mesarna fladdra i kvittrande kärleksträta.

På stigarna blinka gnistrande vattenblänk,
och skyar lysa därnere i landsvägens gölar.
Och våta barnungar traska i plaskande stänk
och segla med spånor i hjulspårens pölar.

I norrskuggan smälter den sista korniga snön
på åsen under Boängens björkar och granar.
Och i brisen på den svämmande Trunstasjön
samma tillsammans två vita svanar.

Kring Tomta mader går vipans frågande skri,
när vildgässen fälla och rasta på resan mot norden.
Men ur markerna stiger vårens urmelodi -
sorlet av vatten, som sipprar i jorden.

*Ur diktsamlingen Mark och Vindar,
som utkom 1935.*

Noor, Knivsta 1938. Thunmansutställningen U:a 1975.

Enligt uppgift skrevs dikten - åtminstone delvis - i Staffansgården, Knivsta.

Olof Thunman skulle medverka vid en festlighet, som anordnades av Jordbrukarungdomens Förbund. Det dröjde emellertid innan det blev Thunmans tur att framträda. Han gick då in i det lilla rummet bakom scenen och skrev dikten Knivstavår.